

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 33/2568

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลแพ่ง ศาลผู้รับความเห็น นางสาว น. ผู้ฟ้องคดี สถาบันการบินพลเรือน ผู้ถูกฟ้องคดี

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องสถาบันการบินพลเรือน ผู้ถูกฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักบินพาณิชย์ตรี - เครื่องบิน (Commercial Pilot License - Aeroplane) รุ่นที่ AP - 120 ประเภทหลักสูตรต่อเนื่องของผู้ถูกฟ้องคดี และได้ชำระค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจากแบบต่อเนื่องเป็นแบบบล็อกคอร์ส (Block Course) ซึ่งไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่สมัครเรียนในตอนต้น และไม่สามารถจัดการเรียนการสอนและออกใบอนุญาตตามหลักสูตรต่อเนื่องตามที่ประกาศรับสมัคร ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมที่ชำระไว้เกินพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี ระหว่างพิจารณา ศาลปกครองกลางมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีขยายระยะเวลายื่นคำให้การ ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า การฝึกอบรมหลักสูตรนักบินพาณิชย์ตรี - เครื่องบินเป็นการดำเนินการผลิตบุคลากรทางด้านการบินตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามที่กำหนดในหลักสูตร ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลแพ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า มูลเหตุที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีมิได้เกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่พิจารณาอนุมัติการฝึกอบรมหลักสูตรหรือไม่จัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยกำหนด แต่เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการบริหารจัดการกิจการฝึกอบรมหลักสูตร เป็นคดีละเมิดทั่วไป ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้ว คดีนี้ สถาบันการบินพลเรือน ผู้ถูกฟ้องคดี เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการบินพลเรือน พ.ศ. 2535 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามนัยบทนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มีวัตถุประสงค์ในการจัดดำเนินการผลิตบุคลากรทางด้านการบิน และดำเนินกิจการเกี่ยวกับบริการช่างอากาศยาน บริการอากาศยาน และกิจการอื่นเกี่ยวกับกิจการการบินเพื่อประโยชน์ในการผลิตบุคลากรดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรภาคพื้นดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรภาคอากาศ ทั้งเครื่องบินและเฮลิคอปเตอร์ อันเป็นการจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษาของรัฐ เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักบินพาณิชย์ตรี - เครื่องบิน ประเภทหลักสูตรต่อเนื่องของผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจากแบบต่อเนื่องเป็นแบบบล็อกคอร์ส ซึ่งไม่ตรงกับ

วัตถุประสงค์ที่สมัครเรียนในตอนต้น ทั้งไม่สามารถจัดการเรียนการสอนและออกใบอนุญาตตามหลักสูตรต่อเนื่องตามที่ประกาศรับสมัครไว้ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าธรรมเนียมการฝึกอบรมที่ชำระไว้เกินพร้อมดอกเบี้ย เมื่อการกำหนดหลักสูตรของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการใช้อำนาจรัฐจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษา กรณีตามคำฟ้องจึงเป็นการกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงหลักสูตรโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/33/2568>